

حضور مادر در بخش NICU و نقش وی در تکامل نوزاد

حسین عبداللهی^۱، زهرا رحمت پور زرنکشی^۲

مقدمه

بستری شدن شیرخوار در بخش مراقبت ویژه به هر دلیل تجربه ای استرس زا و دردناک است. تحقیقات نشان داده مادرانی که از نوزاد خود جدا مانده اند سطح بالایی از اضطراب و افسردگی را داشته که این همبستگی بین مادر و کودک را تحت تاثیر قرار می دهد و باعث تخریب نقش والدی و تاخیر رشد کودک می گردد.

هدف

تعیین تاثیر حضور مادر در بخش NICU و نقش وی در تکامل نوزاد می باشد.

مواد و روش ها

این مطالعه با استفاده از مروری بر مطالعات منتشر شده در پایگاه های اینترنتی و کتاب های مرجع موجود در زمینه مراقبت از نوزادان و نقش خانواده در تکامل نوزاد انجام پذیرفته است.

نتایج و یافته ها

مطالعات نشان می دهند بستری کردن نوزاد در بخش NICU نیازهای تکاملی وی را به تاخیر می اندازد و احتمال آسیب پذیری نوزاد را بیشتر می کند. مطالعات گویای آنست که حضور مادر در بالین نوزاد و نیز انجام برخی اقدامات مراقبتی توصیه شده از طرف کادر درمان بطور موثری می تواند از برخی مشکلات تکاملی نوزاد جلوگیری کرده و روند بهبودی، رضایت مندی و ترخیص را تسریع نماید. نتیجه دیگر اینکه مادرانی که نوزادشان در بخش ویژه بستری می شود زمانیکه با مادران دیگری که تجربه مشترک با آنها داشتند در تماس قرار می گرفتند، احساس حمایت بیشتری می کردند. لذا بدلیل یادگیری از همتایان خود قادرند شرایط استرس زای فرزند خود را بهتر کنترل نمایند.

بحث

با توجه به اهمیتی که خانواده و بخصوص مادر در رشد و تکامل نوزاد دارد لازم است کادر درمان از همان لحظات اولیه بستری نوزاد در بیمارستان، باید پذیرای والدین بوده و آنان را تشویق و حمایت نمایند تا در امر مراقبت از نوزاد نقش فعالی داشته باشند و آموزش های لازم را در جهت توانمندی والدین به آنان ارائه نمایند.

-کارشناس ارشد پرستاری، عضو کمیته پژوهشی بیمارستان خاتم الانبیاء میانه، نویسنده مسوول: hosseinabdollahims@gmail.com
-کاردان آزمایشگاه، عضو کمیته پژوهشی بیمارستان خاتم الانبیاء میانه